

[Anders Mølgaard]

dagpenge ikke skal ydes i situationer, hvor der ingen udsigt er til tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Tom Behnke (FP):

I modsætning til de forrige ordførere kan jeg sige, at vi er meget positivt stemt over for dette forslag. Vi vil naturligvis følge udvalgsarbejdet meget nøje, vi skal se på, hvilke konsekvenser det får, men vi er meget positive over for den tanke, at folk er sikret deres sygedagpenge, indtil der er truffet en afgørelse. Det er ikke rimeligt, at den person, der går på sygedagpenge, skal lide under – i nogle tilfælde i hvert fald – at kommunen ikke er hurtig nok til at få truffet en afgørelse i sagerne. Hvis det er det offentlige, der er årsagen til, at noget trækker i langdrag, skal det ikke gå ud over den enkelte borger, så må det være det offentlige, der selv tager de økonomiske øretæver, der ligger i det. Så derfor er vi meget positive over for forslaget. Men naturligvis skal vi undersøge den helt eksakte økonomi i forslaget, både for kommunerne og for det offentlige i det hele taget, men også for de forskellige ansøgere.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte lovforslaget, og jeg skal sådan set blot henvise til de ordførertaler, der har været holdt dels af ministeren og dels af den socialdemokratiske ordfører.

Der er to ting, der undrer mig i denne sammenhæng. Den ene er, at der ikke er nogen, der nævner, at i hvert fald nogle partier er med i et finanslovforlig for 1992. Det mener jeg heller ikke indgik i socialministerens argumentation. Det skal dog ikke forhindre, at det ikke har været en underliggende begrundelse, men så vidt jeg kunne høre, var den der ikke direkte.

Den anden ting er, at jeg er lidt forbløffet over, at merudgiften er så stor. Det er ikke noget, socialministeren behøver at sige noget om her, det kan ske under udvalgsarbejdet. Jeg undrer mig over, at man kan nå op til 284 mio. kr. på helårsbasis, men det kan vi jo vende tilbage til.

Men det er altså en afvisning af lovforslaget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak først og

fremmest til hr. Tom Behnke for den umiddelbare tilslutning, og jeg vil også gerne sige tak til den socialdemokratiske ordfører, hr. Jan Petersen, for bemærkningerne til anden del af vores forslag og løftet om tilbagevenden til dette spørgsmål senere i denne folketingssamling.

Jeg vil gerne understrege, at jeg selv opfatter dette som et – hvad skal jeg sige – her og nu-forslag, forstået på den måde, at ved at se ud i den praktiske virkelighed mener vi at have fået påvist, at der er nogle mennesker, der kommer i klemme. Sygedagpengeperioden kan jo blive meget langvarig for nogle mennesker, og det er der flere grunde til. Den første og mest nærliggende er selvfølgelig, at folk rent faktisk er syge længe. Den anden er, at de venter på behandling, på afklaring af diagnose, før behandlingen kan gives, eller lignende. Og den tredje er, at sagsbehandlingen af en revalideringsanmodning eller pensionsanmodning fortsat tager meget lang tid i mange kommuner. Det er stadig væk ikke ualmindeligt, at der går fra 1 til 1½ år, efter at sagen rejses i de forskellige forvaltninger, før man er klar til iværksættelse af revalideringstiltag eller til udbetaling af forskud på pension. På dette tidspunkt er 22-ugers-varigheden for længst opbrugt.

Revalidenden kan få forlænget sygedagpengeperioden, indtil revalidering kan iværksættes, som ministeren rigtigt sagde. For den reelt konstaterede varigt syge, som venter på en pensionstildeling, forholder det sig imidlertid anderledes. Der smækker kassen i efter de 52 uger, uanset grunden til at pensionssagen endnu ikke er afklaret. En kommende førtidspensionist må derfor i bedste fald midlertidigt på bistand, selv om der er overvejende sandsynlighed for en helbredsbetings pension senere. Og nogle får overhovedet ingenting i venteperioden på grund af reglerne om, at man er afhængig af ægtefællens indtægt.

Grunden til, at vi har rejst dette spørgsmål nu, er, at vi synes, det er uværdigt, at der skal være en sådan forskel på to grupper, som begge er hårdt ramt, og hvor den ene må regne med en varig forringelse af helbredet. Det er begrundelsen for vort ønske om, at der åbnes mulighed for en forlængelse i de tilfælde, hvor pensionssagen er rejst, men endnu ikke er færdigbehandlet af kommunen, og forskud derfor ikke kan udbetales, når de 52 uger er gået.